

■ TEKST: WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Dobermannen er en hurtig og effektiv brugshund, der ikke sætter familielivet under en skæppe

Brugshund med turbo og hang til sofaer

Dobermannen er en middelstor, kraftig og muskuløs men samtidig elegant hund. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

BEHOV

Rigelig motion og beskæftigelse – gerne i kategorien brugshunde-arbejde. Ganske konsekvent opdragelse. Masser af menneskelig kontakt.

TEMPERAMENT

Venlig, fredelig og hengiven. Middel temperament, skarphejd samt middel parringstærkel. Modig, selvsikker, lærenem og meget arbejdsivrig.

STØRRELSE

Hanner: 68-72 cm.
Tæver: 63-68 cm

PELS

Kort, hård og tæt uden underuld. Ligger fast og glat til og er ensartet overalt.

FARVER

Sort eller brun med rustrøde, klart afgrænsede aftegninger placeret på næsepartiet, som kindpletter og pletter over øjnene, på strubepartiet, brystet, mellemhånd og -fod, poter, på lårenes indersider, om anus samt på sædebensknuderne.

FAKTA OM DOBERMANN

Dobermannen er opkaldt efter racens skaber Karl Friedrich Louis Dobermann (1834-1894), der boede i Leipzig. Han ernærede sig som skatteopkræver, forvalter på en destruktionsanstalt – og så var han kommunal hundefanger med tilladelse til at indfange alle fritløbende hunde.

K. F. L. Dobermann har formodentlig haft brug for en modig, skarp og hurtigt reagerende hund i sit virke; i hvert fald besluttede han sig for at fremelske en ny race, der levede op til disse egenskaber. Hvilke hunde, han har taget udgangspunkt i, vides ikke med sikkerhed, men man mener, at de lokale gårdhunde – pinscherne – og de ”slagterhunde”, rottweileren stammer fra, har spillet en rolle. Sandsynligvis har den franske brugs- og hyrdehunderace beauceron og den tidlige schæferhund også haft en pote med i spillet. Grundet de jagtegenskaber, dobermannen blev udrustet med, har tyske hønsehunde muligvis også været iblandet.

Dobermannen blev anerkendt som race i Tyskland i 1895 – et år efter K. F. L. Dobermanns død. Dengang kaldtes racen for øvrigt dobermann pinscher. Avlsarbejdet fortsattes, og omkring århundredeskiftet iblandede man manchester terrier for at forbedre pels og aftegninger. Nogle år senere blev en sidste race

krydset ind, nemlig greyhound. Målet var at gøre den dengang ca. 56 cm store dobermann større og mere elegant.

Gendarmhunde

K. F. L. Dobermann skabte en decideret brugshund, der i vid udstrækning blev anvendt som vagt- og politihund. Grundet sidstnævnte fik den tilnavnet ”Gendarmhunde”.

– Dobermannen fandt også anvendelse som tjenestehund i andre lande end Tyskland, og under 1. verdenskrig fik den rollen som eftersøgnings- og meldehund, fortæller Diana Bentsen fra Dansk Dobermann Klub. – Det var også som tjenestehund, dobermannen oprindeligt kom til Danmark. Ud over politiet har bl.a. Flyvestation Karup prøvet kræfter

med racen, men datidens dobermann var for vild og stressede for meget op, samtidig med at dens temmelig korte pels ikke er velegnet til udendørs arbejde i den danske vinter. Mange familier valgte også dobermannen som vagthund i private hjem, og i takt med, at den inden for de sidste 20 år er blevet avlet meget blidere, har en del danskere taget den til sig som familie- og brugshund.

Med øre og hale

I Danmark havde dobermannen sin storhedstid i begyndelsen ►

“Dobermann er skabt af en tysk skatteopkræver, hundefanger m.m.”

Dobermannens baggrund som brugshund fornægter sig ikke – den udfører brugshundeopgaver med stor iver. (Foto: Liza Engkilde)

af 1980'erne – med flere end 600 årlige registreringer. Traditionelt var dobermannen både øre- og halekuperet, og da forbuddene om kupering blev gennemført, gik det drastisk tilbage for racen. – Vi har været helt nede på 60 nye hvalpe årligt, fortæller Diana Bentsen. – Det vidner jo om, at en hunds udseende har enorm betydning for folk. Mange synes, dobermannen så mere spændende – spooky – ud, da den var kuperet. I dag ser det dog ud til, at folk er ved at vænne sig til dobermannens moderne udseende med ører og hale, hvilket formentlig hænger sammen med, at landene omkring os også har indført kuperingsforbud. Registreringstallene er stigende – i 2010 blev der registreret 118 dobermannere.

Skarpe kanter slebet af

– Fortidens dobermann var forholdsvis aggressiv, især hanhundene kunne være markante, fortæller Diana Bentsen. – Temperamentet er ændret en del i blidere retning. Vi kan også mærke på temperamentet, at udstillingsfolket tog racen til sig for nogle år siden. Hos en udstillings- og familiehund har man ikke behov for så heftig en forsvars- og byttedrift, så disse egenskaber er blevet nedtonet. At dobermannen er knap så skarp som tidligere har nok været medvirkende til, at den er blevet mere populær igen. Det er dog stadig en brugshund, og de udstillingsorienterede dobermann-folk er nødt til at vægte brugsegenskaberne i

deres opdræt, da dobermannen skal have brugsprøve for at blive udstillingschampion.

Et vaskeægte energibundt

– Dobermannen er en ganske ivrig hund, og den er meget hurtig. Den er et energibundt, der skal have en bremseklods i form af konsekvent og kærlig opdragelse, fastslår Diana Bentsen. – Det er en selvstændig hund, og det er meget vigtigt at putte alle byggeklosterne til både almindelig opdragelse og træning ind fra starten, ligesom det er nødvendigt at sætte grænser, hvis man skal have en velfungerende dobermann. – Især hanhundene kan prøve kræfter i teenageperioden, og hvis man ikke har haft hund

før, kan det ikke anbefales at vælge en han. Jeg vil anbefale, at man begynder med en tæve. Inden må man sætte sig grundigt ind i racen og gøre sig klart, om man kan tilbyde en dobermann det aktive liv, den kræver, inden man anskaffer sig en af slagsen.

Fart på krop og hjerne

– Som den brugshund dobermannen er, kræver den forholdsvis megen motion, ligesom den kræver mentalt stimulerende udfordringer om ikke dagligt så i hvert fald et par gange ugentligt, siger Diana Bentsen. – Og den kører død, hvis den får de samme udfordringer hver dag, så du må hele tiden bygge nyt på. For eksempel er forskelligt næsæarbejde på gåturene rigtig godt. Kræv noget af din dobermann – kræv eksempelvis at den går sporet

på en fornuftig måde. Den vil elske at honorere dine krav! Alt muligt andet brugsarbejde vil også være en lise for dobermannen, der skal bestille noget for at trives. Stiller du ikke dobermannen nogle kvalificerede opgaver, vil du opdage, at det er en meget kreativ hund, der så selv finder på noget – f.eks. at ødelægge sofaen eller dørpanelerne.

Alsidig brugshund

– Hvis du dyrker egentligt brugshundearbejde med din dobermann, er en af de ting, du skal være påpasselig med, at stressniveauet ikke bliver for højt, lyder Diana Bentsens råd. – Men hvis du formår at holde ro i hundens hoved, har du en rigtig god allround-brugshund. Den er rigtig god til at fordybe sig under sporarbejde, og den har en enorm hurtighed i lydighedsøvelserne. I forbindelse med forsvarsarbejde er dens hurtighed samt dens evne til hurtigt at køre op og ned mentalt en væsentlig force.

Fordi dobermannen står så højt i tændingen, skal du tænke dig godt om i forhold til, hvordan du motiverer i træningen. Nogle hunde kører for meget op, hvis man bruger bolde og lignende som motivation. Visse hunde skal motiveres/belønnes gennem deres byttedrift, mens andre arbejder godt på godbidder.

Fabelagtig hukommelse

– Der er ingen tvivl om, at dobermannen har en formidabel hukommelse, siger Diana Bentsen. – Når du har lært den noget – hvilket er let, eftersom den er meget lærenem og samarbejdsvillig – glemmer den det ikke igen. Selvfølgelig skal detaljerne lige pudses af inden en konkurrence, men det grundlæggende, det sidder fast!

– Et godt eksempel på den fine hukommelse: Hvis en fremmed har besøgt hjemmet blot nogle gange, og der går flere måneder, før vedkommende dukker op igen, husker dobermannen, at han/hun er "clearet" til at gå ind. Det er tydeligt, at hunden genkender dem, den førhen har mødt.

Kærlig og hengiven

På trods af sin oprindelse er dobermannen en meget kærlig hund. Den vogter stadig sit hjem og siger VOV, når der kommer nogen, men den er samtidig meget social. Familien – børn som voksne – knytter den sig tæt til, og når lejligheden byder sig, ligger den gerne med hovedet i skødet på en tobenet i timevis. Og skulle den blive budt op i sofaen, kan du godt tage det for givet, at den tager imod invitationen i en fart.

Ligesom motion og opgaveløsning er et must for dobermannen, er menneskelig kontakt det også. Og gerne masser af kontakt. ■

Se mere på www.dansk-dobermann-klub.dk